USNESENÍ TRIBUNÁLU (velkého senátu)

7. září 2010 *

Ve věci T-539/08,

Etimine SA, se sídlem v Bettembourgu (Lucembursko),

a

AB Etiproducts Oy, se sídlem v Espoo (Finsko),

zastoupené C. Mereuem a K. Van Maldegemem, advokáty,

žalobkyně,

podporované

* Jednací jazyk: angličtina.

Borax Europe Ltd, se sídlem v Londýně (Spojené království), zastoupenou K. Nordlanderem, advokátem a S. Kinsellou, solicitor,

vedlejší účastnicí,

proti

Evropské komisi, zastoupené P. Oliverem a D. Kukovcem, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Dánským královstvím, zastoupeným B. Weis Fogh, jako zmocněnkyní,

vedlejším účastníkem,

jejímž předmětem je návrh na částečné zrušení směrnice Komise 2008/58/ES ze dne 21. srpna 2008, kterou se po třicáté přizpůsobuje technickému pokroku směrnice Rady 67/548/EHS o sbližování právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek (Úř. věst. L 246, s. 1), a dále na částečné zrušení nařízení Komise (ES) č. 790/2009 ze dne 10. srpna 2009, kterým se pro účely přizpůsobení vědeckotechnickému pokroku mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí (Úř. věst. L 235, s. 1), v rozsahu, v němž tyto akty mění klasifikaci některých boritanů,

TRIBUNÁL (velký senát),

ve složení M. Jaeger, předseda, J. Azizi (zpravodaj), A. W. H. Meij, M. Vilaras, N. J. Forwood, M. E. Martins Ribeiro, O. Czúcz, I. Wiszniewska-Białecka, I. Pelikánová, E. Cremona, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen a K. O'Higgins, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává toto

Usnesení

1 Projednávanou žalobou žalobkyně, společnosti Etimine SA a AB Etiproducts Oy, zpochybňují legalitu klasifikace některých boritanů jako nebezpečných látek (dále

jen „zpochybněné klasifikace“), která byla nejprve uvedena v příloze 1 směrnice Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 o sbližování právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek (Úř. věst. L 196, s. 1, Zvl. vyd. 13/01, s. 27), a následně pak v příloze VI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. L 353, s. 1).

2 Zpochybněné klasifikace byly zavedeny směrnicí Komise 2008/58/ES ze dne 21. srpna 2008, kterou se po třicáté přizpůsobuje technickému pokroku směrnice 67/548 (Úř. věst. L 246, s. 1, Zvl. vyd. 13/01, s. 27, dále jen „napadená směrnice“), a s účinkem od 25. září 2009 byly převzaty do nařízení Komise (ES) č. 790/2009 ze dne 10. srpna 2009, kterým se pro účely přizpůsobení vědeckotechnickému pokroku mění nařízení č. 1272/2008 (Úř. věst. L 235, s. 1, dále jen „napadené nařízení“) (dále společně „napadené akty“).

Právní rámec

Ustanovení Smluv o ES a FEU

3 Podle čl. 230 čtvrtého pododstavce ES:

„Každá fyzická nebo právnická osoba může za stejných podmínek podat žalobu proti rozhodnutím, která jsou jí určena, jakož i proti rozhodnutím, která, byť vydána ve

formě nařízení nebo rozhodnutí určeného jiné osobě, se jí bezprostředně a osobně dotýkají.“

4 Podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU:

„Každá fyzická nebo právnická osoba může za podmínek uvedených v prvním a druhém pododstavci podat žalobu proti aktům, které jsou jí určeny nebo které se jí bezprostředně a osobně dotýkají, jakož i proti [nelegislativním] právním aktům s obecnou působností, které se jí bezprostředně dotýkají a nevyžadují přijetí prováděcích opatření.“

Směrnice 67/548

5 Směrnice 67/548, ve znění zejména směrnice Rady 92/32/EHS ze dne 30. dubna 1992, kterou se po sedmé mění směrnice 67/548 (Úř. věst. L 154, s. 1; Zvl. vyd. 13/11, s. 155), a ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/121/ES ze dne 18. prosince 2006, kterou se mění směrnice 67/548 za účelem jejího přizpůsobení nařízení (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek a o zřízení Evropské agentury pro chemické látky (Úř. věst. L 396, s. 850), stanoví pravidla týkající se uvádění na trh některých „látek“ definovaných jako „chemické prvky a jejich sloučeniny v přírodním stavu nebo získané jakýmkoliv výrobním procesem včetně jakýchkoliv přísad potřebných k zachování stálosti výrobků, avšak s vyloučením všech rozpouštědel, která mohou být oddělena bez ovlivnění stálosti látky nebo změny jejího složení“.

6 Za tímto účelem směrnice 67/548 v souladu se svým čl. 4 odst. 1 provádí klasifikaci látek na základě jejich přirozených vlastností podle kategorií stanovených v čl. 2 odst. 2. Klasifikace látky jako „nebezpečné“ v příloze I této směrnice s sebou jako předběžnou podmínku pro její uvedení na trh nese požadavek, aby na jejím obalu bylo umístěno povinné označení obsahující zejména symboly nebezpečnosti, kterou vykazuje užívání látky, a standardní věty uvádějící zvláštní rizikovost vyplývající z nebezpečnosti spojené s použitím látky, a zároveň bezpečné použití látky.

7 Podle čl. 4 odst. 3 směrnice 67/548, ve znění platném před zněním, které vzešlo z čl. 55 odst. 2 nařízení č. 1272/2008:

„Příloha I obsahuje seznam látek klasifikovaných v souladu s principy stanovenými v odstavcích 1 a 2 spolu s jejich harmonizovanou klasifikací a označením. Rozhodnutí zařadit látku do přílohy I, která obsahuje seznam látek klasifikovaných v souladu s principy stanovenými v odstavcích 1 a 2 téhož článku spolu s harmonizovanou klasifikací a označením se přijímá v souladu s postupem stanoveným v článku 29 [uvedené směrnice].“

8 Článek 4 odst. 2 směrnice 67/548 stanoví, že „[o]becné principy klasifikace a označování látek a přípravků se použijí v souladu s kritérii uvedenými v příloze VI, kromě případů, kdy jsou samostatnými směrnicemi stanoveny pro nebezpečné přípravky protichůdné požadavky.“

9 Bod 1.2 přílohy VI směrnice 67/548 uvádí:

„V této příloze se stanoví obecné zásady, jimiž se řídí klasifikace a označování látek a přípravků podle článku 4 této směrnice [...]

Je určena všem (výrobcům, dovozcům, vnitrostátním orgánům), jichž se týkají postupy klasifikování a označování nebezpečných látek a přípravků."

10 Bod 4.1.2 přílohy VI směrnice 67/548 stanoví:

„Má-li výrobce, distributor nebo dovozce k dispozici informace, ze kterých vyplývá, že by látka měla být klasifikována a označena podle kritérií uvedených v bodech 4.2.1, 4.2.2 nebo 4.2.3, předběžně označí látku podle těchto kritérií na základě posouzení skutečností [důkazů] odborně způsobilou osobou."

11 Podle bodu 4.1.3 přílohy VI směrnice 67/548 „[v]ýrobce, distributor nebo dovozce co nejdříve předloží členskému státu, ve kterém je látka uváděna na trh, dokument shrnující veškeré příslušné informace."

12 V bodě 4.1.4 přílohy VI směrnice 67/548 je uvedeno následující:

„Má-li dále výrobce, distributor nebo dovozce nové údaje, které jsou důležité pro klasifikaci a označování látky podle kritérií uvedených v bodech 4.2.1, 4.2.2 nebo 4.2.3, předloží tyto údaje co nejdříve členskému státu, v němž je látka uvedena na trh."

13 Bod 4.1.5 přílohy VI směrnice 67/548 zní následovně:

„Má-li být postupem podle článku 28 této směrnice co nejdříve zajištěna harmonizovaná klasifikace ve Společenství, měl by členský stát, který má od výrobce nebo od jiné strany k dispozici příslušné informace opravňující ke klasifikaci látky do jedné z těchto kategorií, co nejdříve předat tyto informace společně s doporučenou klasifikací a označením Komisi.

Komise předá členským státům [...] návrh klasifikace a označení, který obdržela. Kterýkoliv členský stát může požádat Komisi o informace, které obdržela.

[…]"

Postup přizpůsobení směrnice 67/548 technickému pokroku

14 Na základě článku 28 směrnice 67/548 se změny nezbytné pro přizpůsobení jejích příloh technickému pokroku přijímají v souladu s postupem stanoveným v jejím článku 29. V rámci tohoto postupu na základě čl. 5 odst. 1 rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, s. 23, Zvl. vyd. 01/03, s. 124), vykládaného ve vzájemném spojení s bodem 1 přílohy III nařízení Rady (ES) č. 807/2003 ze dne 14. dubna 2003 o přizpůsobení ustanovení týkajících se výborů, které jsou nápomocny Komisi při výkonu jejích prováděcích pravomocí, stanovených v právních aktech Rady přijatých konzultačním postupem (jednomyslnost), ustanovením rozhodnutí 1999/468 (Úř. věst. L 122, s. 36, Zvl. vyd 01/03, s. 124), je Evropské komisi nápomocen výbor složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise. Podle čl. 5 odst. 3 uvedeného rozhodnutí přijme Komise zamýšlená opatření, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru. Článek 5 odst. 4 tohoto rozhodnutí naproti tomu stanoví, že nejsou-li zamýšlená opatření v souladu se stanoviskem tohoto výboru nebo v případě, že výbor nezaujme žádné stanovisko, věc se předloží Radě Evropské unie a uvědomí se o tom Evropský parlament.

Částečné zrušení, změna a nahrazení směrnice 67/548 nařízením č. 1272/2008

15 Směrnice 67/548 byla s účinkem ke dni 20. ledna 2009 částečně zrušena, změněna a nahrazena nařízením č. 1272/2008. Cílem tohoto nařízení je zejména zavést Globálně harmonizovaný systém klasifikace a označování chemických látek, jak byl vypracován v rámci Organizace spojených národů (body odůvodnění 5 až 8 nařízení č. 1272/2008).

16 Třebaže čl. 55 odst. 11 nařízení č. 1272/2008 stanoví, že „[p]říloha I [směrnice 67/548] se zrušuje“, příloha VI uvedeného nařízení v okamžiku svého vstupu v platnost neobsahovala zpochybněné klasifikace, jelikož v rámci postupu jejich přijetí došlo k významnému zdržení, ale obsahovala pouze klasifikace zavedené v rámci dřívějších přizpůsobení směrnice 67/548 technickému pokroku, včetně klasifikací stanovených směrnicí Komise 2004/73/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se po dvacáté deváté přizpůsobuje technickému pokroku směrnice 67/548 (Úř. věst. L 152, s. 1, oprava v Úř. věst. 2004, L 216, s. 3, Zvl. vyd. 13/34, s. 448).

17 V tomto ohledu bod 53 odůvodnění nařízení č. 1272/2008 uvádí následující:

„K úplnému zohlednění činností a zkušeností získaných v souvislosti se směrnicí 67/548[...], včetně klasifikace a označování určitých látek uvedených v příloze I směrnice 67/548[...], by veškeré stávající harmonizované klasifikace měly být převedeny na nové harmonizované klasifikace s použitím nových kritérií. Navíc vzhledem k tomu, že použitelnost tohoto nařízení je odložena a v průběhu takto zavedeného přechodného období platí pro klasifikaci látek a směsí harmonizované klasifikace podle kritérií stanovených ve směrnici 67/548[...], měly by být veškeré stávající harmonizované klasifikace rovněž zařazeny beze změn do přílohy tohoto nařízení. Aby se zabránilo nesouladu mezi harmonizovanými klasifikacemi téže látky podle stávajících i nových kritérií, měly by veškeré budoucí harmonizace klasifikací podléhat tomuto nařízení.“

18 Článek 36 nařízení č. 1272/2008, nadepsaný „Harmonizace klasifikace a označování látek“, stanoví zejména:

„1. Harmonizovaná klasifikace a označení v souladu s článkem 37 se obvykle vztahuje na látku, která splňuje kritéria stanovená v příloze I pro tyto položky:

a) senzibilizace při vdechování, kategorie 1 (oddíl 3.4 přílohy I);

b) mutagenita v zárodečných buňkách, kategorie 1A, 1B nebo 2 (oddíl 3.5 přílohy I);

c) karcinogenita, kategorie 1A, 1B nebo 2 (oddíl 3.6 přílohy I);

d) toxicita pro reprodukci, kategorie 1A, 1B nebo 2 (oddíl 3.7 přílohy I).

[…]“

19 Na základě článku 37 nařízení č. 1272/2008, nadepsaného „Postup harmonizace klasifikace a označování látek“:

„1. Příslušný orgán může agentuře předložit návrh harmonizované klasifikace a označení látky a v případě potřeby i specifických koncentračních limitů nebo multiplikačních faktorů, anebo návrh jejich revize.

[…]

2. Výrobce, dovozce nebo následný uživatel látky může agentuře předložit návrh její harmonizované klasifikace a označení a v případě potřeby specifických koncentračních limitů nebo multiplikačních faktorů, pokud část 3 přílohy VI neobsahuje pro tuto látku žádný záznam v souvislosti s třídou nebezpečnosti nebo členěním, jehož se uvedený návrh týká.

[…]

4. Výbor pro posuzování rizik zřízený při agentuře podle čl. 76 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 1907/2006 zaujímá ke každému návrhu, který byl předložen podle odstavce 1 nebo 2, do osmnácti měsíců od jeho obdržení stanovisko a poskytuje dotčeným stranám příležitost k vyjádření. Agentura postoupí toto stanovisko a případné připomínky Komisi.

5. Pokud Komise zjistí, že je vhodné harmonizovat klasifikaci a označení dotyčné látky, předloží bez zbytečného prodlení návrh rozhodnutí o začlenění dané látky do tabulky 3.1 části 3 přílohy VI společně s uvedením příslušné klasifikace a prvků označení a případných specifických koncentračních limitů nebo multiplikačních faktorů.

Do 31. května 2015 se v tabulce 3.2 části 3 přílohy VI za stejných podmínek uvede odpovídající záznam.

Toto opatření, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 54 odst. 3 [...]

6. Výrobci, dovozci a následní uživatelé, kteří mají nové informace, jež mohou vést ke změně harmonizované klasifikace a prvků označení látky uvedené v části 3 přílohy VI, předloží příslušnému orgánu jednoho z členských států, v němž je látka uváděna na trh, návrh [...]“

20 Podle článku 53 nařízení č. 1272/2008, nadepsaného „Přizpůsobení vědeckotechnickému pokroku“:

„1. Komise může upravit a přizpůsobit [...] přílohy I až VII vědeckotechnickému pokroku, přičemž mimo jiné řádně zohlední další vývoj [Globálně harmonizovaného systému klasifikace a označování chemických látek …] Tato opatření, jež mají za účel

změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 54 odst. 3 [...]“

21 Podle článku 54 nařízení č. 1272/2008, nadepsaného „Postup projednávání ve výboru“:

„1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 133 nařízení (ES) č. 1907/2006.

[…]

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468[...] s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

[…]“

22 Článek 5a rozhodnutí 1999/468, ve znění rozhodnutí Rady 2006/512/ES ze dne 17. července 2006 (Úř. věst. L 200, s. 11), stanoví „regulativní postup s kontrolou“, v rámci něhož na základě odstavce 1 uvedeného článku „[je] Komisi [...] nápomocen výbor pro regulativní postup s kontrolou složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.“ Jsou-li podle čl. 5a odst. 3 uvedeného rozhodnutí zamýšlená opatření v souladu se stanoviskem výboru, Komise neprodleně předloží návrh opatření Radě a Evropskému parlamentu ke kontrole a tato opatření může přijmout pouze v případě, že Evropský parlament ani Rada s uvedeným návrhem do uplynutí lhůty tří měsíců nevyjádří nesouhlas. Článek 5a odst. 4 tohoto rozhodnutí stanoví, že nejsou-li zamýšlená opatření v souladu se stanoviskem výboru nebo nezaujme-li

výbor žádné stanovisko, předloží Komise neprodleně návrh týkající se opatření, jež mají být přijata, Radě a současně jej zašle Evropskému parlamentu.

Nařízení (EHS) č. 793/93 a nařízení (ES) č. 1907/2006

23 Nařízení Rady (EHS) č. 793/93 ze dne 23. března 1993 o hodnocení a kontrole rizik existujících látek (Úř. věst. L 84, s. 1, Zvl. vyd. 15/02, s. 212), ve znění pozdějších předpisů, v souladu se svým čtvrtým bodem odůvodnění stanoví dělbu a koordinaci odpovědností mezi členskými státy, Komisí a zástupci průmyslu v oblasti hodnocení rizik látek, které byly vyrobeny, dovezeny nebo použity uvedenými zástupci průmyslu. Články 3 a 4 uvedeného nařízení tak pro výrobce a dovozce uvedených látek stanoví povinnost oznamovat určité relevantní údaje v závislosti na objemu výroby a dovozu.

24 Podle čl. 8 odst. 1 nařízení č. 793/93 Komise zpracovává seznamy látek, které vyžadují prioritní hodnocení rizik. Pro každou z těchto látek se určí příslušný orgán členského státu jako zpravodaj pro účely vyhodnocení uvedených rizik pro člověka a životní prostředí (čl. 10 odst. 1 až 3 nařízení č. 793/93).

25 V tomto ohledu článek 9, čl. 10 odst. 2 a článek 12 nařízení č. 793/93 stanoví pro výrobce a dovozce povinnost, aby případně poskytli další informace nebo provedli zkoušky za účelem získání jakéhokoli chybějícího údaje nezbytného pro účely hodnocení rizik. Za podmínek stanovených v čl. 12 odst. 3 uvedeného nařízení může zkoušky provádět jeden nebo více výrobců nebo dovozců, který jedná (kteří jednají)

jménem ostatních dotčených výrobců nebo dovozců. Kromě toho na základě čl. 9 odst. 3 téhož nařízení mohou výrobci a dovozci od zpravodaje odůvodněně požadovat, aby byli vyňati ze všech nebo některých dodatečných zkoušek z důvodu, že daná součást informace buď není pro posouzení rizika nezbytná, nebo je nemožné ji získat. Mohou také požadovat delší lhůtu, pakliže to okolnosti vyžadují.

26 Po provedení vyhodnocení rizik může zpravodaj v případě potřeby navrhnout strategii a opatření k omezování identifikovaných rizik (čl. 10 odst. 3 nařízení č. 793/93). Na základě vyhodnocení rizik a doporučené strategie zpravodaje předloží Komise návrh výsledků týkajících se vyhodnocení rizik prioritních látek, a zároveň tam, kde je to nutné, doporučení vhodné strategie pro omezení těchto rizik za účelem jejich přijetí v souladu s postupem projednávání ve výboru uvedeným v článku 15 nařízení č. 793/93. Na základě takto přijatých vyhodnocení rizik a doporučené strategie rozhodne Komise tam, kde je to nutné, o navržení opatření Společenství v rámci směrnice Rady 76/769/EHS ze dne 27. července 1976 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se omezení uvádění na trh a používání některých nebezpečných látek a přípravků (Úř. věst. L 262, s. 201, Zvl. vyd. 13/03, s. 317), ve znění pozdějších předpisů, nebo v rámci jiných relevantních existujících nástrojů Společenství (čl. 11 odst. 1 až 3 nařízení č. 793/93).

27 Nařízení č. 793/93 bylo zrušeno a nahrazeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH), o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45 a o zrušení nařízení č. 793/93, nařízení Komise (ES)

č. 1488/94, směrnice 76/769 a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, s. 1, oprava v Úř. věst. 2007, L 136, s. 3, dále jen „nařízení REACH“).

28 Podle jeho čl. 1 odst. 1 je účelem nařízení REACH zejména zajistit vysokou úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí. Za tímto účelem stanoví pravidla pro látky a přípravky ve smyslu svého článku 3, která se použijí na výrobu, uvádění na trh nebo používání látek samotných nebo obsažených v přípravcích nebo v předmětech a na uvádění přípravků na trh (čl. 1 odst. 2 nařízení REACH). Podle svého čl. 1 odst. 3 je tak nařízení REACH založeno na zásadě, podle níž výrobci, dovozci a následní uživatelé musejí zajistit, že vyrábějí, uvádějí na trh nebo používají látky, které nepůsobí nepříznivě na lidské zdraví nebo životní prostředí, a rovněž na zásadě předběžné opatrnosti.

29 Na základě pravidla „Zákaz uvádění na trh bez údajů“, zakotveného v článku 5 nařízení REACH, a povinností stanovených v článcích 6 a 7 tohoto nařízení, jsou výrobci a dovozci, jejichž výroba či dovoz dotčené látky přesahuje množství jedné tuny za rok, povinni oznámit a nechat tuto látku registrovat u Evropské agentury pro chemické látky (ECHA). Za tímto účelem musejí v souladu s články 10 a 13 nařízení REACH vyhotovit podrobnou technickou dokumentaci obsahující informace o dotčené látce, včetně její výroby, o jejich použitích, o její klasifikaci a o jejích inherentních vlastnostech, které musejí být případně prokázány vhodnými zkouškami nebo výsledky relevantních studií.

Skutkový základ sporu

Žalobkyně a dotyčné látky

30 Jedna ze žalobkyň, Etimine, je společností podle lucemburského práva. Druhá žalobkyně, Etiproducts, je společností podle finského práva. Žalobkyně do Unie dovážejí látky na bázi boritanu pocházejícího z dolů, ve kterých se těží bór, v Emet, Kestelek, Bigadic a Kirka (Turecko), které provozuje jejich mateřská společnost, Eti Mine Works General Management (dále jen „společnost Eti Mine Works"), společnost podle tureckého práva, kterou v plném rozsahu kontroluje stát.

31 Společnost Etimine je výhradním distributorem uvedených látek do patnácti členských států, a sice Belgického království, České republiky, Spolkové republiky Německo, Španělského království, Francouzské republiky, Irska, Italské republiky, Lucemburského velkovévodství, Maďarské republiky, Nizozemského království, Rakouské republiky, Portugalské republiky, Slovinské republiky, Slovenské republiky a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska. Společnost Etiproducts je výhradním distributorem těchto látek do sedmi dalších členských států, a sice Dánského království, Estonské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Polské republiky, Finské republiky a Švédského království.

32 Turecká republika disponuje významnými zásobami bóru a po Spojených státech amerických představuje zemi, která vyrobí druhé největší množství kyseliny borité na světě. Eti Mine Works, první těžební společnost bóru na světě, je držitelkou výhradních práv na těžbu v dolech uvedených v bodě 30 výše. Tato těžební práva jí byla

přiznána na základě článků 6 a 24 tureckého zákona č. 3213 ze dne 15. června 1985 o důlní těžbě (T. C. Resmî Gazete č. 18785 ze dne 15. června 1985).

33 V roce 2007 společnost Etimine do Unie na základě smlouvy o výhradní distribuci se společností Eti Mine Works dovezla přibližně 245 500 tun boritanů, a to přibližně 44 000 tun kyseliny borité, 189 000 tun boraxu pentahydrátu a 12 500 tun boraxu dekahydrátu. V průběhu téhož období společnost Etiproducts na základě obdobné smlouvy o distribuci do Unie dovezla přibližně 85 700 tun boritanů. Tyto dovozy představovaly většinu dovozů kyseliny borité, boraxu dekahydrátu a boraxu pentahydrátu do Unie v průběhu roku 2007.

Postup, který vedl ke zpochybněným klasifikacím

34 Dne 28. ledna 1999 Francouzská republika předložila Komisi návrh na zařazení kyseliny borité na základě směrnice 67/548 do kategorie 2 toxických látek pro reprodukci a pro vývoj, které odpovídají rizika R 60 (Může ohrozit plodnost) a R 61 (Rizika, že během těhotenství dojde k nepříznivým účinkům pro dítě), jelikož tato látka nebyla do té doby uvedena v příloze I směrnice 67/548.

35 Dne 10. února 1999 Dánské království předložilo návrh, který byl připraven dánskou agenturou na ochranu životního prostředí (Danish Environmental Protection Agency), na zařazení kyseliny borité a boraxu dekahydrátu na základě směrnice 67/548 do kategorie 2 toxických látek pro reprodukci, které odpovídá riziko R 60 (Může ohrozit

plodnost) a do kategorie 3 toxických látek pro vývoj, které odpovídá riziko R 63 (Možná rizika, že během těhotenství dojde k nepříznivým účinkům pro dítě).

36 Na svém zasedání ve dnech 15. až 17. listopadu 2000 pracovní skupina Komise pro klasifikaci a označování nebezpečných látek u Evropského úřadu pro chemické látky (dále jen „pracovní skupina K & O“) doporučila kyselinu boritou zařadit na základě směrnice 67/548 mezi toxické látky pro reprodukci kategorie 3 jak pro plodnost, tak pro vývoj. Pokud jde o borax dekahydrát a tetraboritan disodný bezvodý, pracovní skupina K & O doporučila klasifikaci na základě směrnice 67/548 mezi toxické látky pro reprodukci kategorie 3.

37 Na žádost Generálního ředitelství Komise pro životní prostředí Evropský úřad pro chemické látky shromáždil specializované odborníky za účelem přezkumu klasifikace boritanů na základě směrnice 67/548 v závislosti na jejich toxicitě pro reprodukci. Na svém zasedání ve dnech 5. a 6. října 2004 pracovní skupina Komise složená z odborníků specializovaných v oblasti toxicity pro reprodukci přezkoumala několik látek na bázi boritanu, a to borax pentahydrát, oxid boritý, kyselinu boritou, borax dekahydrát a tetraboritan disodný bezvodý a dospěla k závěru, že tyto látky musejí být na základě směrnice 67/548 zařazeny mezi toxické látky pro reprodukci kategorie 2 na základě studií provedených na zvířatech.

38 Dne 4. dubna 2005 mezi tureckými orgány, společností Etimine a Komisí proběhla schůzka, během níž turecké orgány zpochybnily navrhovanou klasifikaci látek na bázi boritanu mezi toxické látky pro reprodukci kategorie 2. Na podporu tohoto zpochybnění předaly turecké orgány generálnímu ředitelství pro životní prostředí dopisem ze dne 18. května 2005 technickou zprávu připravenou tureckými toxikology, která byla na schůzce dne 4. dubna 2005 přednesena ústně, jakož i zprávu nazvanou „Stanovisko

turecké toxikologické společnosti ke klasifikaci kyseliny borité a boritanů mezi toxické látky pro reprodukci“.

39 Dopisem ze dne 8. dubna 2005 zaslaným generálnímu ředitelství pro životní prostředí společnost Etimine závěry pracovní skupiny specializovaných odborníků zpochybnila a požádala, aby k ní Komise nepřihlížela.

40 Na svém zasedání dne 8. září 2005 pracovní skupina K & O s účastí zástupců tureckých orgánů, společnosti Eti Mine Works a tureckých toxikologů pokračovala v projednání navrhované klasifikace látek na bázi boritanu na základě směrnice 67/548 a následně rozhodla o tom, že bude následovat stanovisko pracovní skupiny specializovaných odborníků a doporučí klasifikaci uvedených látek mezi toxické látky pro reprodukci kategorie 2.

41 Dopisem ze dne 30. září 2005 turecké orgány požádaly Komisi, aby odložila rozhodnutí týkající se klasifikace látek na bázi boritanu na základě směrnice 67/548, zejména do doby, než bude ukončeno několik studií, které jsou v tomto ohledu prováděny.

42 Dopisem ze dne 17. října 2005 zaslaným generálnímu ředitelství pro životní prostředí společnost Etimine zopakovala svou žádost směřující k tomu, aby při třicátém přizpůsobení směrnice 67/548 technickému pokroku nebyly látky na bázi boritanu zařazeny mezi toxické látky pro reprodukci kategorie 2.

43 V dopise ze dne 18. listopadu 2005 generální ředitelství pro životní prostředí uvedlo, že řádně zohlednilo vyjádření společnosti Etimine a odpovědělo na některé body, které posledně uvedená společnost vznesla ve svém dopise ze dne 8. dubna 2005.

44 Dopisem ze dne 6. února 2006 zaslaným Komisi turecké orgány vyjádřily svůj nesouhlas s ohledem na zamýšlenou klasifikaci pro látky na bázi boritanu na základě směrnice 67/548.

45 Výbor se dne 16. února 2007 ve smyslu článku 29 směrnice 67/548, vykládaného ve vzájemném spojení s čl. 5 odst. 1 rozhodnutí 1999/468 a s bodem 1 přílohy III nařízení č. 807/2003 (viz bod 15 výše) vyjádřil ve prospěch návrhu směrnice, kterou se po třicáté přizpůsobuje technickému pokroku směrnice 67/548, jenž převzal návrh na klasifikaci látek na bázi boritanu.

46 Dne 21. srpna 2008 Komise přijala napadenou směrnici.

47 Zpochybněné klasifikace, tak jak jsou uvedeny v příloze 1 G napadené směrnice, vypadají v podstatě následovně:

„Indexové číslo	Chemická látka	Klasifikace	Označení
[…]	[…]	[…]	[…]
005-007-00-2	kyselina boritá; [...] kyselina boritá, přírodní neupravená, obsahující nejvýše 85 % H3BO3 v sušině [...]	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45

005-008-00-8	dibortrioxid; oxid boritý	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-00-4	bezvodý tetraboritan sodný; disodná sůl kyseliny ortoboritě; [...] tetraboritan disodný monohydrát; [...] sodná sůl, kyselina orthoboritá [...]	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-01-1	tetraboritan disodný dekahydrát; borax dekahydrát	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-02-9	tetraboritan disodný pentahydrát; borax pentahydrát	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
[…]	[…]	[…]	[…]“

48 Dne 10. srpna 2009 Komise přijala napadené nařízení, zejména na základě článku 53 nařízení č. 1272/2008.

49 Napadeným nařízením byly zpochybněné klasifikace vloženy do přílohy VI nařízení č. 1272/2008 s účinkem ke dni 25. září 2009.

50 V bodech odůvodnění 1 až 3 napadeného nařízení je uvedeno následující:

„1. Část 3 přílohy VI nařízení [...] č. 1272/2008 obsahuje dva seznamy harmonizovaných klasifikací a označení nebezpečných látek. V tabulce 3.1. je uveden seznam harmonizovaných klasifikací a označení nebezpečných látek na základě kritérií stanovených v částech 2 až 5 přílohy I nařízení [...] č. 1272/2008. V tabulce 3.2. je uveden seznam harmonizovaných klasifikací a označení nebezpečných látek na základě kritérií stanovených v příloze VI směrnice [...] 67/548[…]. Tyto dva seznamy je třeba změnit, aby do nich byly zahrnuty aktualizované klasifikace látek, na které se již vztahuje harmonizovaná klasifikace, a aby zahrnovaly i nové harmonizované klasifikace. Navíc je třeba zrušit záznamy týkající se některých látek.

2. Přílohu VI nařízení [...] č. 1272/2008 je třeba změnit, aby odrážela nedávno přijaté změny přílohy I směrnice 67/548[...] zavedené [napadenou] směrnicí […], a směrnicí Komise 2009/2/ES ze dne 15. ledna 2009, kterou se po třicáté prvé přizpůsobuje technickému pokroku směrnice [...] 67/548[…]. Tato opatření představují přizpůsobení vědeckotechnickému pokroku ve smyslu článku 53 nařízení [...] č. 1272/2008.

3. V 53. bodě odůvodnění nařízení [...] č.1272/2008 je zdůrazněna skutečnost, že by měly být plně zohledněny činnosti a zkušenosti získané v souvislosti se směrnicí 67/548[...], včetně klasifikace a označování určitých látek uvedených v příloze I dané směrnice.“

51 Článek 1 napadeného nařízení stanoví zejména:

„Část 3 přílohy VI nařízení [...] č. 1272/2008 se mění takto:

Tabulka 3.1 se mění takto:

a) záznamy, které odpovídají záznamům uvedeným v příloze I, se nahrazují záznamy stanovenými v uvedené příloze;

b) záznamy uvedené v příloze II se vkládají v souladu s posloupností záznamů stanovených v tabulce 3.1;

[…]

Tabulka 3.2 se mění takto:

a) záznamy, které odpovídají záznamům uvedeným v příloze IV, se nahrazují záznamy stanovenými v uvedené příloze;

b) záznamy uvedené v příloze V se vkládají v souladu s posloupností záznamů stanovených v tabulce 3.2;

[…]“

52 Podle článku 2 napadeného nařízení:

„1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie.*

2. Článek 1 se použije od 1. prosince 2010.

3. Harmonizované klasifikace stanovené v části 3 přílohy VI nařízení [...] č. 1272/2008, ve znění tohoto nařízení, lze použít do 1. prosince 2010.“

53 Zpochybněné klasifikace, tak jak jsou převzaty do příloh II a V napadeného nařízení, vypadají v podstatě následovně:

„Příloha II

Indexové číslo	Mezinárodní identifikace chemických látek	Klasifikace		Označení	
		Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti	Kódy standardních vět o nebezpečnosti	Kódy výstražných symbolů a signálních slov	Kódy standardních vět o nebezpečnosti
[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
005-007-00-2	boric acid; [...] boric acid, crude natural, containing not more than 85 per cent of H3BO3 calculated on the dry weight [...]	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-008-00-8	diboron trioxide; boric oxide	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-011-00-4	disodium tetraborate, anhydrous; boric acid, disodium salt; [...] tetraboron disodium heptaoxide, hydrate; [...] orthoboric acid, sodium salt [...]	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-011-01-1	disodium tetraborate decahydrate; borax decahydrate	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-011-02-9	disodium tetraborate pentahydrate; borax pentahydrate	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]“

„Příloha V

Indexové číslo	Mezinárodní identifikace chemických látek	Klasifikace	Označení
[…]	[…]	[…]	[…]
005-007-00-2	boric acid; [...] boric acid, crude natural, containing not more than 85 per cent of H3BO3 calculated on the dry weight [...]	Repr. Cat. 2 ; R 60-61	T R : 60-61 S : 53-45
005-008-00-8	diboron trioxide; boric oxide	Repr. Cat. 2 ; R 60-61	T R : 60-61 S : 53-45
005-011-00-4	disodium tetraborate, anhydrous; boric acid, disodium salt; [...] tetraboron disodium heptaoxide, hydrate; [...] orthoboric acid, sodium salt [...]	Repr. Cat. 2 ; R 60-61	T R : 60-61 S : 53-45
005-011-01-1	disodium tetraborate decahydrate; borax decahydrate	Repr. Cat. 2 ; R 60-61	T R : 60-61 S : 53-45
005-011-02-9	disodium tetraborate pentahydrate; borax pentahydrate	Repr. Cat. 2 ; R 60-61	T R : 60-61 S : 53-45
[…]	[…]	[…]	[…]“

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

54 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 5. prosince 2008 žalobkyně podaly projednávanou žalobu.

55 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 6. dubna 2009 požádalo Dánské království o vstup do tohoto řízení na podporu návrhových žádání Komise. Usnesením ze dne 7. července 2009 předseda třetího senátu Tribunálu toto vedlejší účastenství povolil.

56 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 9. dubna 2009 požádala Borax Europe Ltd (dále jen „společnost Borax"), společnost podle anglického práva, která vyrábí a uvádí boritany na trh, o vstup do tohoto řízení na podporu návrhových žádání žalobkyň. Usnesením ze dne 7. července 2009 předseda třetího senátu Tribunálu toto vedlejší účastenství povolil.

57 Samostatným podáním, došlým kanceláři Tribunálu dne 11. března 2009, Komise vznesla námitku nepřípustnosti na základě článku 114 jednacího řádu Tribunálu a navrhla nevydat rozhodnutí ve věci na základě článku 113 téhož řádu. Žalobkyně předložily svá vyjádření k této námitce a k tomuto návrhu dne 30. dubna 2009. Společnost Borax předložila spis vedlejší účastnice omezený na otázku přípustnosti dne 24. srpna 2009.

58 V návrhu na zahájení řízení a ve svých vyjádřeních k námitce nepřípustnosti žalobkyně podporované společností Borax navrhují, aby Tribunál:

– zamítl námitku nepřípustnosti a prohlásil žalobu za přípustnou;

– zrušil záznamy v tabulce přílohy 1 G napadené směrnice, které se týkají následujících látek:

  – kyseliny borité a kyseliny borité, přírodní neupravené (indexové číslo 005-007-00-2);

  – dibortrioxidu a oxidu boritého (indexové číslo 005-008-00-8);

  – bezvodého tetraboritanu sodného, disodné soli kyseliny ortoborité; tetraboritanu disodného monohydrátu, sodné soli kyseliny orthoborité (indexové číslo 005-011-00-4);

  – tetraboritanu disodného dekahydrátu a boraxu dekahydrátu (indexové číslo 005-011-01-1);

– tetraboritanu disodného pentahydrátu a boraxu pentahydrátu (indexové číslo 005-011-02-9);

– podpůrně zrušil záznamy v tabulce přílohy 1 G napadené směrnice, které se týkají následujících látek:

– dibortrioxidu a oxidu boritého (indexové číslo 005-008-00-8);

– bezvodého tetraboritanu sodného, disodné soli kyseliny ortoborité; tetraboritanu disodného monohydrátu, sodné soli kyseliny orthoborité (indexové číslo 005-011-00-4);

– tetraboritanu disodného dekahydrátu a boraxu dekahydrátu (indexové číslo 005-011-01-1);

– tetraboritanu disodného pentahydrátu a boraxu pentahydrátu (indexové číslo 005-011-02-9);

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

59 Ve své námitce nepřípustnosti Komise navrhuje, aby Tribunál:

– odmítl žalobu z důvodu, že se stala bezpředmětnou;

– podpůrně prohlásil žalobu za zjevně nepřípustnou;

– uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

60 Samostatnými podáními, došlými kanceláři Tribunálu dne 6. a 30. listopadu 2009 a 8. prosince 2009, žalobkyně v odpovědi na písemnou otázku Tribunálu požádaly, aby jim bylo povoleno upravit svá návrhová žádání a žalobní důvody směřující ke zrušení, aby se tato návrhová žádání a tyto žalobní důvody týkaly rovněž zpochybněných klasifikací, tak jak jsou převzaty do napadeného nařízení.

61 Ve svém návrhu na úpravu návrhových žádání a žalobních důvodů směřujících ke zrušení žalobkyně podporované společností Borax v podstatě navrhují, aby Tribunál:

– žalobu ve znění po požadované úpravě prohlásil za přípustnou a opodstatněnou;

– vyhověl jejím návrhům na úpravu návrhových žádání a žalobních důvodů směřujících ke zrušení, aby se tato návrhová žádání a tyto žalobní důvody týkaly rovněž záznamů v tabulkách příloh II a V napadeného nařízení, které odpovídají zpochybněným klasifikacím;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

62 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 9. listopadu 2009 Komise uvedla, že nemá námitky proti úpravě návrhových žádání a žalobních důvodů směřujících ke zrušení, avšak upřesnila, že to předpokládá, že návrh na úpravu byl podán před uplynutím lhůty k podání žaloby proti napadenému nařízení.

63 Dopisem ze dne 19. listopadu 2009 předseda třetího senátu Tribunálu žalobkyně informoval o svém rozhodnutí povolit jim úpravu jejich návrhových žádání a jejich žalobních důvodů směřujících ke zrušení.

64 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 21. prosince 2009 žalobkyně podporované společností Borax v odpovědi na písemnou otázku Tribunálu uvedly, že jejich žaloba je v každém případě přípustná v důsledku toho, že dne 1. prosince 2009 vstoupil v platnost čl. 263 čtvrtý pododstavec SFEU. Podáním došlým stejného dne Komise toto stanovisko zpochybnila.

65 Podle článku 14 jednacího řádu a na návrh předsedy Tribunálu dne 14. ledna 2010 Tribunál po vyslechnutí účastníků řízení v souladu s článkem 51 uvedeného řádu rozhodl o předání věci rozšířenému soudnímu kolegiu (velkému senátu) pro účely rozhodnutí o námitce nepřípustnosti.

Právní otázky

66 Podle čl. 114 odst. 1 jednacího řádu, požaduje-li to některý účastník řízení, může Tribunál vydat rozhodnutí o námitce nepřípustnosti, aniž se zabýval věcí samou. V souladu s odstavcem 3 téhož článku se návrh projedná ústně, nerozhodne-li Tribunál jinak.

67 V projednávaném případě pokládá Tribunál věc na základě písemností ve spise za dostatečně objasněnou a rozhodne odůvodněným usnesením, aniž zahájí ústní část řízení.

K použitelnosti čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU

Argumenty účastníků řízení

68 Komise se domnívá, že čl. 263 čtvrtý pododstavec poslední větný člen SFEU se v projednávaném případě nepoužije.

69 Z ustálené judikatury vyplývá, že přípustnost žaloby musí být posuzována s ohledem na situaci v okamžiku, kdy byl podán návrh na zahájení řízení. Mimoto by použití čl. 263 čtvrtého pododstavce posledního větného členu SFEU na žaloby podané před 1. prosincem 2009 mělo následky svévolně dané podle toho, zda Tribunál rozhodne před nebo po tomto datu.

70 Komise z toho vyvozuje, že čl. 263 čtvrtý pododstavec SFEU se použije pouze na žaloby podané po 30. listopadu 2009. V projednávaném případě, vzhledem k tomu, že původní žaloba byla podána dne 5. prosince 2008 a návrh na úpravu návrhových žádání a žalobních důvodů směřujících ke zrušení byl podán před 1. prosincem 2009, nemá článek 263 SFEU na toto řízení dopad.

71 Žalobkyně, podporované společností Borax, uvádějí, že se změny zavedené Lisabonskou smlouvou na toto řízení použijí. Vyplývá to z výkladu článku 1 ve vzájemném spojení s čl. 19 odst. 1 a odst. 3 písm. a) SEU. Žádné ustanovení Lisabonské smlouvy totiž nestanoví, že se pravidla Smlouvy o ES použijí i nadále v průběhu nějakého přechodného období po 1. prosinci 2009. Soud Unie je tak povinen na řízení probíhající k datu 1. prosince 2009 použít čl. 263 čtvrtý pododstavec SFEU, včetně podmínek přípustnosti žaloby směřující ke zpochybnění legality nelegislativního právního aktu s obecnou působností.

72 V důsledku toho v návaznosti na vstup čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU v platnost je návrh na částečné zrušení podaný žalobkyněmi proti napadeným aktům přípustný, aniž by žalobkyně musely prokazovat, že jsou osobně dotčeny.

Závěry Tribunálu

73 Nejprve je třeba poznamenat, že co se týče napadeného nařízení, lhůta k podání žaloby na základě čl. 230 pátého pododstavce ES uplynula dne 30. listopadu 2009, tedy za působnosti Smlouvy o ES, a že žalobkyně svůj návrh na úpravu svých návrhových žádání a žalobních důvodů směřujících ke zrušení předložily před tímto datem. K datu, kdy článek 263 SFEU vstoupil v platnost, a sice 1. prosince 2009, by tedy jakýkoli

případný návrh na zrušení podaný proti napadenému nařízení byl každopádně nepřípustný z důvodu nedodržení lhůty k podání žaloby stanovené v jeho šestém pododstavci, jenž přebírá znění pátého pododstavce článku 230 ES. Tyto úvahy se použijí tím spíše *mutatis mutandis* na návrh na částečné zrušení napadené směrnice podaný dne 5. prosince 2008.

74 Stanoviska účastníků řízení se rozcházejí v otázce, zda se čl. 263 čtvrtý pododstavec SFEU, zvláště jeho poslední větný člen, použije na projednávaný případ *ratione temporis*. Žalobkyně, podporované společností Borax, mají konkrétně za to, že pozměněné podmínky přípustnosti, jež jsou v něm stanoveny, pokud jde o nelegislativní právní akty s obecnou působností, jsou použitelné okamžitě, a mají tudíž za následek, že jejich návrh na částečné zrušení napadených aktů je přípustný, aniž musejí prokazovat, že jsou zpochybněnými klasifikacemi dotčeny osobně. Komise má naproti tomu za to, že se toto ustanovení na toto řízení nepoužije, neboť přípustnost žalob se musí posuzovat s ohledem na podmínky přípustnosti platné v okamžiku podání návrhu na zahájení řízení.

75 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že Smlouva o FEU nestanoví žádné specifické přechodné ustanovení upravující to, zda se čl. 263 čtvrtý pododstavec SFEU použije na soudní řízení probíhající k datu 1. prosince 2009.

76 Co se týče konkrétně otázky časové použitelnosti pravidel, která stanoví podmínky přípustnosti žaloby na neplatnost podané jednotlivcem u soudu Unie, vyplývá z ustálené judikatury, že v souladu se rčením *tempus regit actum* (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 14. července 1971, Henck, 12/71, Recueil, s. 743, bod 5) se otázka přípustnosti žaloby musí posuzovat na základě pravidel platných ke dni, kdy byla podána (rozsudek Soudního dvora ze dne 8. května 1973, Campogrande v. Komise, 60/72, Recueil, s. 489, bod 4; v tomto smyslu a obdobně viz rovněž usnesení

předsedy Soudního dvora ze dne 22. února 2008, Kozlowski, C-66/08, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 7), a rovněž že se podmínky přípustnosti žaloby posuzují k okamžiku podání žaloby, a sice podání návrhu na zahájení řízení (rozsudek Soudního dvora ze dne 18. dubna 2002, Španělsko v. Rada, C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 a C-22/01, Recueil, s. I-3439, bod 23; rozsudky Tribunálu ze dne 21. března 2002, Shaw a Falla v. Komise, T-131/99, Recueil, s. II-2023, bod 29, a ze dne 9. července 2008, Alitalia v. Komise, T-301/01, Sb. rozh. s. II-1753, bod 37), přičemž zhojení vad návrhu na zahájení řízení je možné pouze v případě, že k němu dojde před uplynutím lhůty k podání žaloby (rozsudek Soudního dvora ze dne 27. listopadu 1984, Bensider a další v. Komise, 50/84, Recueil, s. 3991, bod 8).

77 Opačné řešení by ostatně způsobilo nebezpečí svévolného zacházení při výkonu spravedlnosti, neboť přípustnost žaloby by pak závisela na datu – které nelze dopředu určit – kdy bude vyhlášeno rozhodnutí Tribunálu, jímž se končí řízení (viz v tomto smyslu a obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 12. listopadu 1981, Salumi a další, 212/80 až 217/80, Recueil, s. 2735, bod 14).

78 V projednávaném případě v okamžiku podání žaloby, a sice podání jak návrhu na zahájení řízení, tak návrhu na úpravu návrhových žádání a žalobních důvodů směřujících ke zrušení, byly podmínky přípustnosti žaloby upraveny článkem 230 ES. S ohledem na judikaturu připomenutou v bodě 76 výše je tedy na otázku aktivní legitimace žalobkyň k podání návrhu na neplatnost napadených aktů třeba odpovědět na základě uvedeného článku. Kromě toho i za předpokladu, že by čl. 263 čtvrtý pododstavec SFEU, zvláště jeho poslední větný člen, mohl v projednávaném případě žalobkyním přiznat aktivní legitimaci, kterou by podle čl. 230 čtvrtého pododstavce ES neměly, by tuto aktivní legitimaci pro účely posouzení přípustnosti projednávané žaloby nebylo možné zohlednit vzhledem k tomu, že lhůta k podání žaloby na neplatnost napadených aktů ve smyslu jak čl. 230 čtvrtého pododstavce ES,

tak čl. 263 šestého pododstavce SFEU dne 1. prosince 2009, kdy článek 263 SFEU vstoupil v platnost, již uplynula.

79 Toto posouzení nevyvrací teze, podle které je článek 263 SFEU součástí procesních pravidel, ohledně nichž judikatura uznala, že jsou obecně považována za použitelná na všechny spory probíhající v době, kdy vstupují v platnost, na rozdíl od hmotněprávních pravidel (rozsudek Soudního dvora Salumi a další, bod 77 výše, bod 9; rozsudek Soudního dvora ze dne 9. března 2006, Beemsterboer Coldstore Services, C-293/04, Sb. rozh. s. I-2263, bod 19, a rozsudek Soudního dvora ze dne 28. června 2007, Dell'Orto, C-467/05, Sb. rozh. s. I-5557, bod 48). I za předpokladu, že otázky soudní pravomoci spadají do oblasti procesních pravidel (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Dell'Orto, bod 49), je totiž nutné konstatovat, že jak vyplývá z judikatury citované v bodech 76 a 77 výše, je pro účely určení použitelných ustanovení, s ohledem na něž musí být posouzena přípustnost žaloby na neplatnost podané proti aktu Unie, třeba použít rčení *tempus regit actum*.

80 Z toho vyplývá, že se čl. 263 čtvrtý pododstavec SFEU na projednávanou žalobu nepoužije.

81 Je tedy třeba přezkoumat, zda jsou žalobkyně aktivně legitimovány k podání žaloby na neplatnost napadených aktů na základě čl. 230 čtvrtého pododstavce ES.

K přípustnosti projednávané žaloby

Argumenty účastníků řízení

82 Na podporu námitky nepřípustnosti a návrhu na nevydání rozhodnutí ve věci na základě článků 113 a 114 jednacího řádu Komise tvrdí, že přílohu I směrnice 67/548, včetně zpochybněných klasifikací, tak jak byly zavedeny napadenou směrnicí, zrušil dne 20. ledna 2009 čl. 55 odst. 11 nařízení č. 1272/2008, což mělo automaticky za následek, že napadená směrnice měnící tuto přílohu byla zrušena k témuž datu a již nevyvolává právní účinky. Návrh na částečné zrušení napadené směrnice se tak stal bezpředmětným ve smyslu článku 113 jednacího řádu.

83 I za předpokladu, že by tomu tak nebylo, se Komise domnívá, že zpochybněné klasifikace, které jsou stanoveny napadenými akty, se žalobkyň nedotýkají bezprostředně ani osobně ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES.

84 Žalobkyně, podporované společností Borax, se domnívají, že jsou zpochybněnými klasifikacemi, stanovenými napadenými akty, bezprostředně a osobně dotčeny ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES.

85 Pokud jde o kritérium osobního dotčení, žalobkyně mají za to, že jsou napadenými akty dotčeny osobně z důvodu určitých pro ně zvláštních vlastností či faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát aktu. Za tímto účelem je

podle nich třeba zohlednit několik skutečností, které mohou takovou individualizaci prokázat.

86 Zaprvé jsou žalobkyně držitelkami výhradních práv týkajících se těžby bóru v Turecku, která jsou dotčena zpochybněnými klasifikacemi. Zadruhé je společnost Etimine největším dovozcem látek na bázi boritanu do Unie. Žalobkyně dovážejí většinu látek na bázi boritanu užívaných v Unii a jejich činnosti vykonávané na vnitřním trhu závisejí na dovozu a prodeji uvedených látek. Zatřetí se žalobkyně aktivně účastnily postupu, který vedl k přijetí zpochybněných klasifikací. Začtvrté jsou identifikovatelné ve druhém bodě odůvodnění napadené směrnice. Zapáté Komise zpochybněné klasifikace založila na předběžném hodnocení rizik podle nařízení č. 793/93, na základě kterého žalobkyně požívají procesních práv.

87 Zaprvé, pokud jde o výhradní práva, žalobkyně připomínají, že jsou jedinými subjekty v Unii, které jsou oprávněny dovážet a uvádět na vnitřní trh látky na bázi boritanu vytěžené v Turecku. Tato výhradní práva jim byla přiznána před přijetím napadené směrnice a odlišují je tak od všech ostatních subjektů. Tato práva jsou přitom dotčena povinností umístit na výrobky na bázi boritanu etikety, na nichž je uvedena lebka se zkříženými hnáty, jakož i standardní věty R 60 (Může ohrozit plodnost) a R 61 (Rizika, že během těhotenství dojde k nepříznivým účinkům pro dítě), což se rovná tomu, že je žalobkyním uložena technická specifikace. Kromě toho má klasifikace látek na bázi boritanu na základě směrnice 67/548 mezi toxické látky pro reprodukci kategorie 2 za následek, že dotčené výrobky již nemohou být prodávány široké veřejnosti.

88 Žalobkyně zpochybňují argument Komise, podle něhož se tato výhradní práva netýkají Unie. V tomto ohledu Komise nezohledňuje takový zvláštní vztah mezi Unií

a Tureckou republikou, který existuje od Dohody zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, která byla podepsána dne 12. září 1963 v Ankaře, na základě které posílení obchodních a hospodářských vztahů s Tureckou republikou představuje klíčový cíl Unie. Kromě toho výhradní práva na důlní těžbu, která požívají žalobkyně, jsou obdobná právům, která členské státy přiznávají za podobných okolností a která jsou součástí jejich společných tradic.

89 Rovněž je podle žalobkyň a společnosti Borax nesprávný argument, podle něhož uvedená výhradní práva nemohou spolu s ostatními individualizujícími prvky vymezovat žalobkyně vzhledem ke všem ostatním subjektům. Bylo totiž rozhodnuto, že pokud se zpochybněný akt dotýká skupiny osob, jež byly nebo mohly být známy v okamžiku přijetí tohoto aktu, a na základě kriterií, která jsou členům skupiny vlastní, mohou být tyto osoby tímto aktem osobně dotčeny coby patřící k omezenému okruhu hospodářských subjektů. Může tomu tak být zejména v případě, že tento akt mění taková práva, jako jsou výhradní vysílací práva, která tyto osoby nabyly před jeho přijetím (rozsudek Soudního dvora ze dne 13. března 2008, Komise v. Infront WM, C-125/06 P, Sb. rozh. s. I-1451, body 71, 72, 75 a 76). V projednávané věci obdobně výhradní práva žalobkyň na důlní těžbu a uvádění boritanů na trh v Turecku existovala před přijetím napadené směrnice a zpochybněné klasifikace k těmto právům doplnila nová omezení, která neexistovala v okamžiku, kdy žalobkyně nabyly uvedená práva a která jejich výkon ztěžují. Taková výhradní práva jsou tedy dostačující k jejich identifikaci coby subjektů tvořících součást skupiny 29 společností, které jsou držitelkami práv na důlní těžbu boritanů, kterých se týká napadená směrnice.

90 Zadruhé společnost Etimine je největším dovozcem látek na bázi boritanu do Unie (viz bod 33 výše), s objemem ohodnoceným na 56 % celkových dovozů látek na bázi boritanu v roce 2007. 72 % obratu společnosti Etimine a 53 % obratu společnosti Etiproducts za tento rok pochází z prodeje kyseliny borité, boraxu dekahydrátu a boraxu

pentahydrátu v Unii. Kromě toho jsou žalobkyně součástí tří společností, které vlastní dohromady 61 % světové kapacity výroby boritanů. S ohledem na závislost jejich obchodní činnosti na uvedených látkách je třeba mít za to, že žalobkyně jsou subjekty, které jsou zpochybněnými klasifikacemi nejvíce dotčeny ve smyslu rozsudku Soudního dvora ze dne 16. května 1991, Extramet Industrie v. Rada (C-358/89, Recueil, s. I-2501, bod 17), přičemž zásady v něm uvedené se nepoužijí pouze v oblasti dumpingu (rozsudek Tribunálu ze dne 12. února 2008, BUPA a další v. Komise, T-289/03, Sb. rozh. s. II-81, bod 79). V důsledku toho se nacházejí ve zvláštní situaci, která je odlišuje vzhledem ke všem ostatním hospodářským subjektům.

91 Zatřetí, i kdyby žalobkyně neměly procesní práva v tomto rámci, prostřednictvím společnosti Eti Mine Works a tureckého státu se aktivně účastnily řízení, které vedlo k přijetí zpochybněných klasifikací, zejména tím, že Komisi předložily několik studií a velký počet informací, jakož i tím, že se účastnily několika schůzek s Komisí a zasedání pracovní skupiny K & O. I když tato aktivní účast nemůže sama o sobě žalobkyně individualizovat, je vlastností, která je pro ně zvláštní a která je společně s jinými zvláštními prvky vymezuje vzhledem ke všem ostatním subjektům, které jsou napadenou směrnicí dotčeny. Vzhledem k tomu, že společnost Eti Mine Works je v plném rozsahu kontrolována tureckým státem a že tato společnost kontroluje 100 % kapitálu žalobkyň, aktivní účast společnosti Eti Mine Works a tureckých orgánů na dotčeném řízení je v plném rozsahu přičitatelná žalobkyním.

92 Začtvrté druhý bod odůvodnění napadené směrnice odkazuje na informace předložené žalobkyněmi, a sice studii p. K, týkající se hodnocení denní expozice lidí bóru v oblastech bohatých na bór. Turecké orgány předložily tuto studii Komisi jménem žalobkyň dne 3. července 2007 v rámci svého vyjádření týkajícího se toho, že Společenství oznámilo návrh třicátého přizpůsobení směrnice 67/548 technickému

pokroku Výboru pro technické překážky obchodu Světové obchodní organizace (WTO). Kromě toho druhý bod odůvodnění napadené směrnice odkazuje na probíhající epidemiologické studie, včetně studie týkající se závodu společnosti Eti Mine Works nacházejícího se v Bandirma (Turecko), jejichž výsledky – které mají předložit zejména žalobkyně – mohou podle samotného znění uvedeného bodu odůvodnění změnit zpochybněné klasifikace. V tomto ohledu žalobkyně a společnost Borax zpochybňují skutečnost, že tento bod odůvodnění odkazuje pouze na studii prováděnou v Číně. Upřesňují, že na rozdíl od napadené směrnice dřívější přizpůsobení směrnice 67/548 technickému pokroku neodkazovala na implikaci průmyslového odvětví. Tyto odkazy konečně prokazují, že informace poskytnuté žalobkyněmi byly zohledněny v rámci rozhodovacího procesu, který vedl ke zpochybněným klasifikacím a že tyto informace, jakož i jiné informace, které mají být poskytnuty průmyslovým odvětvím, včetně žalobkyň, budou předmětem zvláštní pozornosti při příštím přezkumu této klasifikace. Žalobkyně jsou tedy identifikovány jakožto členové omezené skupiny, tvořené členy průmyslového odvětví, kteří předložili relevantní informace týkající se látek na bázi boritanu. Nacházejí se tedy ve zvláštní situaci, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám.

93 Zapáté žalobkyně uvádějí, že zpochybněné klasifikace jsou založeny na předběžném hodnocení rizik na základě nařízení č. 793/93, v rámci něhož poskytly informace a mají procesní práva. V tomto kontextu žalobkyně jakožto dovozci a výrobci, kteří jsou dotčeni postupem hodnocení rizik stanoveným uvedeným nařízením, předložily a spolu s jinými společnostmi dne 26. března 2004 podepsaly prohlášení o záměru týkajícím se rizik prioritních látek, a sice kyseliny borité a tetraboritanu disodného (dále jen „prohlášení o záměru“). Tímto hodnocením rizik byly dotčeny pouze čtyři společnosti, které podepsaly prohlášení o záměru, mezi něž patří společnost Eti Mine Works. Toto prohlášení bylo učiněno v rámci první fáze hodnocení rizik, která spočívá v identifikaci nebezpečí ve smyslu článků 4 a 5 nařízení Komise (ES) č. 1488/94

ze dne 28. června 1994, kterým se stanoví zásady hodnocení rizik existujících látek pro člověka a životní prostředí v souladu s nařízením č. 793/93 (Úř. věst. L 161, s. 3). Poskytla informace týkající se hodnocení nebezpečí dotčených látek pro lidské zdraví za účelem předběžného zhodnocení rizik Rakouskou republikou, členským státem zpravodajem, který rovněž podepsal uvedené prohlášení.

94 Žalobkyně z toho vyvozují, že zpochybněné klasifikace mají významný vliv na hodnocení rizik zahájené na základě prohlášení o záměru. V rámci tohoto hodnocení totiž rakouský zpravodaj musí zohlednit závěr o nebezpečí toxicity pro reprodukci, a tento závěr má tudíž přímý účinek na hodnocení rizik kyseliny borité a tetraboritanu disodného. Napadenou směrnicí je tak dotčena účast žalobkyň na tomto hodnocení rizik a jejich očekávání ohledně způsobu, jakým bude provedeno. Kromě toho Komise provedla vlastní předběžné hodnocení rizik v souladu se zásadami stanovenými nařízením č. 1488/94 při přezkumu kritéria běžné manipulace a běžného užívání stanoveného ve směrnici 67/548. Toto předběžné hodnocení tak rozhodlo předem o hodnocení rizik na základě nařízení č. 793/93, které má provést rakouský zpravodaj na základě prohlášení o záměru. Žalobkyně z toho vyvozují, že Komise hodnocení rakouského zpravodaje, které se stále provádí, nahradila svým hodnocením a že na něj napadená směrnice může mít negativní vliv.

95 Z toho vyplývá, že se žalobkyně nacházejí ve zvláštní situaci, která je individualizuje jako příjemce, jelikož jednak prostřednictvím společnosti Eti Mine Works tvoří součást skupiny čtyř subjektů, které jsou dotčeny hodnocením rizik na základě nařízení č. 793/93, a jednak je toto hodnocení rizik dotčeno zpochybněnými klasifikacemi, jelikož o tomto hodnocení již bylo rozhodnuto předem na základě hodnocení provedeného Komisí.

96 Žalobkyně, podporované společností Borax, konečně zpochybňují skutečnost, že se jejich žaloba stala bezpředmětnou z důvodu, že byla zrušena příloha I směrnice 67/548.

Závěry Tribunálu

97 Zaprvé je třeba přezkoumat, zda jsou žalobkyně zpochybněnými klasifikacemi, uvedenými v napadených aktech, dotčeny osobně ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES.

98 Napadené akty, včetně zpochybněných klasifikací, mají obecnou působnost v rozsahu, v němž se vztahují na situace určené objektivně a vyvolávají právní účinky vůči kategorii osob, které jsou vymezeny obecným a abstraktním způsobem, a sice vůči jakékoli fyzické či právnické osobě, jež vyrábí či uvádí na trh dotčené látky. Skutečnost, že akt má svou povahou a působností obecný charakter, jelikož se použije na všechny zúčastněné hospodářské subjekty, však nevylučuje, že by se některých z nich mohl osobně dotýkat (rozsudek Soudního dvora ze dne 23. dubna 2009, Sahlstedt a další v. Komise, C-362/06 P, Sb. rozh. s. I-2903, bod 29; usnesení Tribunálu ze dne 10. září 2002, Japan Tobacco a JT International v. Parlament a Rada, T-223/01, Recueil, s. II-3259, bod 29, a ze dne 30. dubna 2003, Villiger Söhne v. Rada, T-154/02, Recueil, s. II-1921, bod 40; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek Soudního dvora ze dne 18. května 1994, Codorníu v. Rada, C-309/89, Recueil, s. I-1853, bod 19).

99 V tomto ohledu je třeba připomenout, že jiný subjekt než adresát aktu může tvrdit, že je osobně dotčen ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES pouze tehdy, je-li tímto aktem zasažen z důvodu určitých vlastností, které jsou pro něj zvláštní, nebo faktické situace, která jej vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím jej individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát aktu

(rozsudek Soudního dvora ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise, 25/62, Recueil, s. 197, 223, a usnesení Soudního dvora ze dne 26. listopadu 2009, Região autónoma dos Açores v. Rada, C-444/08 P, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 36).

100 Dotýká-li se mimoto rozhodnutí skupiny osob, jež byly nebo mohly být známy v okamžiku přijetí tohoto aktu, a na základě kriterií, která jsou členům této skupiny vlastní, mohou být tyto osoby tímto aktem osobně dotčeny coby součásti omezeného okruhu hospodářských subjektů (rozsudky Soudního dvora ze dne 22. června 2006, Belgie a Forum 187 v. Komise, C-182/03 a C-217/03, Sb. rozh. s. I-5479, bod 60; Komise v. Infront WM, bod 89 výše, bod 71 a Sahlstedt a další v. Komise, bod 98 výše, bod 30).

101 Možnost určit více či méně přesně počet, nebo dokonce i totožnost právních subjektů, na něž se opatření použije, však nikterak neznamená, že tyto subjekty musejí být považovány za osobně dotčené tímto opatřením, je-li nesporné, že se toto použití provádí na základě objektivní právní nebo faktické situace definované dotčeným aktem (rozsudek Sahlstedt a další v. Komise, bod 98 výše, bod 31; usnesení Soudního dvora ze dne 8. dubna 2008, Saint-Gobain Glass Deutschland v. Komise, C-503/07 P, Sb. rozh. s. I-2217, bod 70).

102 Přípustnost projednávané žaloby je třeba přezkoumat s ohledem na tyto zásady.

103 Žalobkyně se domnívají, že jsou zpochybněnými klasifikacemi dotčeny osobně ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES z důvodu řady zvláštních vlastností, které je třeba zohlednit kumulativně. Zaprvé uvádějí, že je zpochybněnými klasifikacemi dotčen dosah a výkon jejich výhradních práv na dovoz a uvádění na trh v Unii boritanů pocházejících z tureckých dolů spravovaných společností Eti Mine Works. Jakožto držitelky těchto práv jsou součástí omezeného okruhu subjektů, které jsou

zvláště dotčeny, jelikož zpochybněné klasifikace jejich práva nově omezují, čímž ztěžují jejich výkon. Zadruhé společnost Etimine je největším dovozcem látek na bázi boritanu v Unii. Zatřetí žalobkyně se prostřednictvím tureckých orgánů a společnosti Eti Mine Works, jejíž chování jim lze přičíst, aktivně účastnily postupu přizpůsobení směrnice 67/548 technickému pokroku, který vedl ke zpochybněným klasifikacím. Začtvrté druhý bod odůvodnění napadené směrnice odkazuje na informace poskytnuté žalobkyněmi, a sice studii p. K. Zapáté zpochybněné klasifikace jsou založeny na předběžném zhodnocení rizik na základě nařízení č. 793/93, v rámci něhož žalobkyně poskytly informace a mají procesní práva.

104 Zaprvé, pokud jde o výhradní práva uplatňovaná žalobkyněmi, je třeba zdůraznit, že existence nabytého či subjektivního práva, včetně práva přiznaného obecně závaznou právní úpravou, jehož dosah či výkon je potenciálně dotčen sporným aktem, nemůže jako taková individualizovat držitele uvedeného práva, zvláště jestliže jiné subjekty mohou mít obdobná práva, a tudíž se nacházet v téže situaci jako tento držitel (viz v tomto smyslu rozsudek Sahlstedt a další v. Komise, bod 98 výše, body 32 a 34; usnesení Tribunálu ze dne 28. listopadu 2005, EEB a další v. Komise, T-94/04, Sb. rozh. s. II-4919, body 53 až 55 a ze dne 11. září 2007, Fels-Werke a další v. Komise, T-28/07, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 63).

105 V projednávané věci přitom kromě obecného tvrzení, podle něhož existuje celkem 29 subjektů majících práva na důlní těžbu boritanů, která jsou dotčena zpochybněnými klasifikacemi (viz bod 89 výše), žalobkyně tyto jiné subjekty neoznačily ani neupřesnily důvody, pro které mohou tyto subjekty s ohledem na své zvláštní vlastnosti tvořit omezený okruh ve smyslu judikatury citované v bodě 100 výše, který již nemůže být rozšířen po vstupu zpochybněných klasifikací v platnost (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 26. června 1990, Sofrimport v. Komise, C-152/88, Recueil,

s. I-2477, bod 11, a usnesení Tribunálu ze dne 6. září 2004, SNF v. Komise, T-213/02, Sb. rozh. s. II-3047, body 62 a 63). Tím spíše žalobkyně neprokázaly, že byly v rámci této skupiny subjektů zvláště dotčeny v důsledku překážky narušující jejich výhradní práva, která je opravňují k dovozu a k uvádění na trh látek na bázi boritanu do Unie, jelikož jiné subjekty této skupiny mohou být držiteli obdobných práv, jejichž předmětem je dovoz a uvádění na trh takových látek pocházejících z jiných třetích zemí, s nimiž jsou spojeny tytéž důsledky.

106 Žalobkyně neprokázaly ani to, že předmětem či důsledkem zpochybněných klasifikací bylo narušit dosah uplatňovaných výhradních práv, případně zabránit jejich výkonu, a to podobně jako v situacích v rámci rozsudků Soudního dvora ze dne 17. ledna 1985, Piraiki-Patraiki a další v. Komise (11/82, Recueil, s. 207, bod 31) a Codorníu v. Rada, bod 98 výše (body 21 a 22) (viz v tomto smyslu usnesení Soudního dvora ze dne 21. listopadu 2005, SNF v. Komise, C-482/04 P, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, body 40 a 41 a usnesení Soudního dvora ze dne 17. února 2009, Galileo Lebensmittel v. Komise, C-483/07 P, Sb. rozh. s. I-959, body 44 až 46). Je totiž nutno zdůraznit, že zpochybněné klasifikace nepoškozují výhradní práva žalobkyň na dovoz a uvádění látek na bázi boritanu pocházejících z tureckých dolů, které vytěžila společnost Eti Mine Works, na trh v Unii. Pouhá skutečnost, že tyto klasifikace mohou případně ztížit výkon uvedených výhradních práv, není dostatečná k individualizaci žalobkyň ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES, jelikož jsou jimi dotčeny *a priori* stejným způsobem všechny subjekty, které vykonávají nebo mohou vykonávat činnosti zahrnující dovoz či uvádění látek na bázi boritanu na trh v Unii, bez ohledu na to, zda mají za tímto účelem výhradní práva či nikoli (viz v tomto smyslu rozsudek Sahlstedt a další v. Komise, bod 98 výše, body 32 a 34; viz rovněž stanovisko generálního advokáta Y. Bota v opačném smyslu v rámci tohoto rozsudku, Sb. rozh. s. I-2906, body 116 až 119). V tomto ohledu je třeba uvést, že možnost, že žalobkyním vznikne hospodářské znevýhodnění – dokonce i podstatné – z důvodu zpochybněných klasifikací nestačí k prokázání, že je uvedené klasifikace individualizují vzhledem ke všem ostatním subjektům, kterým mohou vzniknout obdobné následky (viz v tomto smyslu usnesení

Tribunálu ze dne 29. června 2006, Nürburgring v. Parlament a Rada, T-311/03, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, body 65 a 66).

107 Zadruhé, i za předpokladu, že by společnost Etimine byla nejvýznamnějším dovozcem boritanů do Unie, nic to nemění na tom, že představuje pouze jeden subjekt z řady dalších subjektů, kterých se napadené akty týkají v důsledku jejich objektivní vlastnosti dovozců boritanů a které se s ohledem na zpochybněné klasifikace nacházejí ve srovnatelné situaci. Subjekt menší velkosti, který má obdobná distribuční práva, bude totiž vystaven srovnatelným hospodářským obtížím, jelikož se jich všech uvedené klasifikace týkají v důsledku této vlastnosti a proporcionálně v závislosti na jejich velikosti a významu jejich obchodní činnosti související s boritany (viz v tomto smyslu a obdobně rozsudek Tribunálu ze dne 2. března 2010, Arcelor v. Parlament a Rada, T-16/04, Sb. rozh. s. II-211, bod 111). V každém případě v tomto ohledu číselné údaje v podobě absolutních čísel a procentních vyčíslení uváděné žalobkyněmi (viz bod 90 výše) nejsou dostatečně srovnatelné s číselnými údaji jiných subjektů, jako je společnost Borax, která podle vlastního vyjádření dováží do Unie rovněž podstatný objem boritanů pocházejících ze Spojených států amerických. V důsledku toho žalobkyně neprokázaly právně dostačujícím způsobem, že údajné postavení nejvýznamnějšího dovozce boritanů do Unie přiznané společnosti Etimine ji mohlo individualizovat vzhledem ke všem ostatním subjektům vykonávajícím srovnatelnou hospodářskou činnosti podobně jako žalobkyně ve věcech, ve kterých byly vydány rozsudky Extramet Industrie v. Rada, bod 90 výše (bod 17) a BUPA a další v. Komise, bod 90 výše (body 78 a 79).

108 Zatřetí je třeba posoudit, zda žalobkyně mohou platně tvrdit, že jsou osobně dotčeny z důvodu jednak své aktivní účasti, stejně jako je tomu u účasti společnosti Eti Mine Works a tureckých orgánů, na postupu, který vedl ke zpochybněným klasifikacím, a jednak jejich procesního postavení v rámci postupu hodnocení rizik na základě nařízení č. 793/93.

109 V tomto ohledu je třeba nejprve připomenout, že skutečnost, že se osoba účastní procesu přijímání aktu Unie, ji může individualizovat ve vztahu k dotčenému aktu jen v případě, že ve prospěch této osoby byly na základě právní úpravy Unie stanoveny procesní záruky. V případě, že tak ustanovení práva Unie pro přijetí rozhodnutí ukládá provedení postupu, v rámci něhož se fyzická nebo právnická osoba může domáhat případných práv, mezi něž patří právo být vyslechnut, má zvláštní právní postavení této osoby za následek, že je individualizována ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES (viz usnesení Galileo Lebensmittel v. Komise, bod 106 výše, bod 53 a v něm citovaná judikatura).

110 Dále je třeba uvést, že taková individualizace je však uznána pouze v rozsahu, v němž jsou uplatněné procesní záruky procesními zárukami stanovenými použitelnou právní úpravou (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 1. dubna 2004, Komise v. Jégo-Quéré, C-263/02 P, Recueil, s. I-3425, bod 47; usnesení Soudního dvora ze dne 8. prosince 2006, Polyelectrolyte Producers Group v. Komise a Rada, C-368/05 P, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 58 a Galileo Lebensmittel v. Komise, bod 106 výše, body 46 a 54; rozsudky Tribunálu ze dne 11. září 2002, Pfizer Animal Health v. Rada, T-13/99, Recueil, s. II-3305, bod 101 a Alpharma v. Rada, T-70/99, Recueil, s. II-3495, bod 93). Z judikatury tak vyplývá, že aktivní účast žalobce na postupu, zvláště je-li určen k přijetí aktů s obecnou působností, jej může individualizovat pouze v rozsahu, v němž se tato účast zakládá na takových procesních zárukách (viz v tomto smyslu usnesení Tribunálu ze dne 30. ledna 2001, La Conqueste v. Komise, T-215/00, Recueil, s. II-181, body 42 a 43 a v něm citovaná judikatura, a ze dne 14. prosince 2005, Arizona Chemical a další v. Komise, T-369/03, Sb. rozh. s. II-5839, bod 73).

111 Je však nutné konstatovat, že žalobkyně samy připouštějí, že takové procesní záruky na základě směrnice 67/548 nebo nařízení č. 1272/2008 nemají.

112 Pokud jde o napadenou směrnici, stačí připomenout, že relevantní procesní pravidla vymezující proces jejího přijímání, zejména body 4.1.2 až 4.1.5 přílohy VI směrnice 67/548, totiž nestanovují takové procesní záruky ve prospěch subjektů, jež jsou potenciálně dotčeny výsledkem postupu přizpůsobení směrnice 67/548 technickému pokroku (viz v tomto smyslu usnesení ze dne 14. prosince 2005, Arizona Chemical a další v. Komise, bod 110 výše, body 72 až 80 a v něm citovaná judikatura).

113 Stejně tomu je v případě ustanovení nařízení č. 1272/2008, zvláště jeho čl. 53 odst. 1 a čl. 54 odst. 3, vykládaných ve vzájemném spojení s čl. 5a odst. 1 až 4 rozhodnutí 1999/468 (viz body 20 až 22 výše), jež upravují přijetí napadeného nařízení. Toto posouzení nezpochybňuje skutečnost, že článek 37 nařízení č. 1272/2008 (viz bod 19 výše) ve svých odstavcích 2 až 4 stanoví právo výrobců, dovozců nebo následných uživatelů předložit ECHA návrh harmonizované klasifikace a označení látky a po případném podání vyjádření získat stanovisko výboru pro posuzování rizik ECHA. Případné procesní záruky stanovené v článku 37 nařízení č. 1272/2008 se totiž mají použít pouze v případě, kdy buď vnitrostátní orgán, nebo výrobce, dovozce či následný uživatel předloží takový návrh, což se v projednávaném případě nestalo.

114 V rozsahu, v němž žalobkyně uplatňují své procesní postavení na základě nařízení č. 793/93, je třeba uvést, že toto nařízení ve svých článcích 6 až 10 z titulu specifických procesních práv a povinností (viz body 23 až 26 výše) zajisté stanoví aktivní účast zúčastněných subjektů na postupu hodnocení rizik pro účely stanovení prioritního seznamu dotyčných látek a případných návrhů strategií či opatření, zejména pro omezení identifikovaných rizik. Je však nutné konstatovat, že se ustanovení nařízení č. 793/93 nepoužijí na postup klasifikace látky jako nebezpečné látky a že

se postup hodnocení rizik boritanů – jenž, jak uznávají samy žalobkyně, v okamžiku přijetí zpochybněných klasifikací ještě nebyl ukončen ve smyslu čl. 11 odst. 2 téhož nařízení – liší od postupu, který vedl ke zpochybněným klasifikacím. Toto posouzení potvrzuje čl. 11 odst. 1 až 3 nařízení č. 793/93, na základě něhož Komise může rozhodnout tam, kde je to nutné, o navržení opatření Společenství v rámci směrnice 76/769 nebo jiných relevantních existujících nástrojů Společenství pouze na základě dokončeného vyhodnocení rizik a případné strategie doporučené zpravodajem (viz bod 26 výše). Je přitom třeba konstatovat, že tato ustanovení neuvádějí podmínky, za kterých výsledek hodnocení rizik může vést k návrhu na klasifikaci dotyčné látky na základě směrnice 67/548, případně na základě nařízení č. 1272/2008, což prokazuje samostatnost postupu hodnocení rizik s ohledem na postup klasifikace látky jakožto nebezpečné látky.

115 Výše uvedená ustanovení nařízení č. 793/93 tedy nezakotvují použitelné procesní záruky pro účely klasifikace látky jakožto nebezpečné na základě směrnice 67/548 nebo nařízení č. 1272/2008. Nestanoví ani spojitost mezi postupem hodnocení rizik látky a postupem určeným k takové klasifikaci jakožto nebezpečné látky, jež by umožnila dospět k závěru, že procesní záruky přiznané nařízením č. 793/93 lze použít v rámci posledně uvedeného postupu.

116 V důsledku toho je třeba odmítnout argument, podle něhož tyto procesní záruky a jejich výkon v rámci postupu hodnocení rizik mohou žalobkyně individualizovat s ohledem na zpochybněné klasifikace, jelikož tyto klasifikace nejsou výsledkem postupu hodnocení rizik na základě nařízení č. 793/93, ale jsou výsledkem příslušných

odlišných postupů přizpůsobení směrnice 67/548 a nařízení č. 1272/2008 technickému pokroku, v rámci kterých žalobkyně takové záruky nemají.

117 Kromě toho v případě, že procesní záruka související s posledně uvedenými postupy neexistuje, nelze přijmout argument, podle něhož jsou žalobkyně individualizovány z důvodu, že se aktivně účastnily postupů vedoucích ke zpochybněným klasifikacím. Není tedy třeba vyjadřovat se k otázce, zda účast společnosti Eti Mine Work a tureckých orgánů na uvedených postupech může být zohledněna pro účely posouzení přípustnosti projednávané žaloby.

118 Začtvrté je třeba rovněž odmítnout tvrzení, podle něhož je ve druhém bodě odůvodnění napadené směrnice výslovně odkázáno na informace předložené tureckými orgány, zvláště na studii p. K. V tomto ohledu stačí konstatovat, že kromě odkazu na probíhající čínskou studii je tento bod odůvodnění velmi vágní a neuvádí totožnost ani zdroj informací, které byly zohledněny v rámci postupu přizpůsobení směrnice 67/548 technickému pokroku. V každém případě a nezávisle na otázce, zda se žalobkyně jako dceřiné společnosti Eti Mine Works jako společnosti kontrolované tureckým státem mohou platně dovolávat tohoto tvrzení, není prokázáno, že tyto informace zahrnují studii p. K, ani to, že těmito informacemi jsou právě ty informace, které turecké orgány předložily v rámci dotčeného postupu.

119 Za těchto podmínek je třeba dospět k závěru, že žalobkyně neprokázaly, že jsou v důsledku řady pro ně zvláštních vlastností zpochybněnými klasifikacemi uvedenými v napadených aktech dotčeny osobně ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES.

120 Jejich návrh na částečné zrušení napadených aktů je tedy třeba odmítnout jako nepřípustný s ohledem na čl. 230 čtvrtý pododstavec ES.

121 S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba žalobu v plném rozsahu odmítnout jako nepřípustnou, aniž je třeba vyjadřovat se k návrhu na nevydání rozhodnutí ohledně žaloby v rozsahu, v němž se týká částečného zrušení napadené směrnice.

K nákladům řízení

122 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměly ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení.

123 Podle čl. 87 odst. 4 prvního pododstavce téhož řádu nesou členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, vlastní náklady. Dánské království tedy ponese vlastní náklady řízení.

124 Podle čl. 87 odst. 4 třetího pododstavce tohoto řádu může Tribunál nařídit, že vedlejší účastník řízení ponese vlastní náklady. V projednávaném případě společnost Borax, která do řízení vstoupila na podporu návrhových žádání žalobkyň, ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL

rozhodl takto:

1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.

2) Společnosti Etimine SA a AB Etiproducts Oy ponesou vlastní náklady řízení a ukládá se jim rovněž náhrada nákladů vynaložených Evropskou komisí.

3) Dánské království a společnost Borax Europe Ltd ponesou vlastní náklady řízení.

V Lucemburku dne 7. září 2010.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předseda
M. Jaeger

Obsah

Právní rámec ..... II - 4024

Ustanovení Smluv o ES a FEU ..... II - 4024

Směrnice 67/548 ..... II - 4025

Postup přizpůsobení směrnice 67/548 technickému pokroku ..... II - 4029

Částečné zrušení, změna a nahrazení směrnice 67/548 nařízením č. 1272/2008 ..... II - 4029

Nařízení (EHS) č. 793/93 a nařízení (ES) č. 1907/2006 ..... II - 4035

Skutkový základ sporu ..... II - 4038

Žalobkyně a dotyčné látky ..... II - 4038

Postup, který vedl ke zpochybněným klasifikacím ..... II - 4039

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení ..... II - 4049

Právní otázky ..... II - 4054

K použitelnosti čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU ..... II - 4054

Argumenty účastníků řízení ..... II - 4054

Závěry Tribunálu ..... II - 4055

K přípustnosti projednávané žaloby ..... II - 4059

Argumenty účastníků řízení ..... II - 4059

Závěry Tribunálu ..... II - 4065

K nákladům řízení ..... II - 4074